

3.2.64, יום ב', כ' שבט

930 - בא מצלי מיכאל זלצר, נולד בפקיסטן (שעריין הימח חלק מהודו בריטית) הוריו באו מגרמניה לפקיסטן אחרי 1934, אביו יועא, הוא למד באוקספורד עברית וערבית (אחי דינור אנגליה). יהודי פקיסטן עבדו מתנהגים כאנוסים. מחלטים כמסלמים. אביו לא זקוף לכך כי הוא אירומאי. הוא מהאונן על שלמון החמננות באירומה. הוא רוצה להשתקע בארץ להשיג כבוד אדם ולעבד אותה ביחידות, לא בקבוצ ולא במושב. הוא בא לשאול אותי כמה שאלות יסוד. כמו מהו המבדל ומהו הקשר בין ישראלים ובין יהודים בגולה, היש עוד רוח הנבואה בישראל, מה יחס מדינת ישראל ליהדות, מהי דמות הנער, האין החמננות משתלמת בישראל, אמרתי לו אנו מה יהודים. ישראל היא רק שט, יסדנו מדינה יהודית קראנו שמה ישראל. לעכנו היו בימי התנך שלושה שמות אש שלשתם כשרים גם היומו עבריים, בני ישראל, יהודים. רח בישראל היהודי הוא יהודי, בין אם הוא חפשי או דתי, אידיאליסטי או לא. הננו פה עם יהודי ככל העמים וכשם שאנגלי או צרפתי אינו צריך לשאול עצמו מה זה אנגלי או צרפתי כי זהו פשוט בן העם האנגלי ובן העם הצרפתי, שלכל אחד יש היסטוריה שלו, לשון שלו, גם אמילו שלו, כן גם אנו. אנו מושרשים במולדת, בהיסטוריה ובמפעל שאנו עושים בארץ, אבל אנו סונים מכל העמים, בסני דבריהם

1) כל עם שונה מהבריו, וגם אנו, 2) אנו יחידים במינו, כל ההיסטוריה שלנו יחידה במינה וגם מדינתנו יחידה במינה. קודם כל מפני שהיא לא נוסדה אך ורק להושבית - אלא לכל יהודי בעולם הרוצה וצריך לבוא הנה, ועליה עליה היא אחת מהעודותיה הראשיות של מדינתנו. גם ההיסטוריה שלנו יחידה במינה. ויש לנו מורשת גדולה שאין לעם אחר, ואנו לא רק שומרים עליה או טנטיים להעשיר אותה, כי בימי קדם לא היה כוחנו גדול במדע ובמחקר, אלא

במוסד, בחזון, בכחובת היסטוריה ובאמונה ביהרון כוחנו על חפרי. החלוציות לא נחמקת בדור האחרון, אם כי מרבוי גדול של הושכים, שחלק גדול מהם אינו חלוצים, מחקבל רשם מוטעה, כאילו טבח חלוציות. תמיד היה רק המיעוט חלוצי, והחלוציות למטל כימי העליה השניה הצטמצמה רק בעבודת אדמה, כשעכשיו נדרשת חלוציות בצבא, בשרות המדינה, בטיפול בעולים - ובעזרה לסדינות מחתחות, והודות לכומר וליעוד החלוצי אנו המעטים והדלים עושים יותר בארצות אמריקה מהרבים ומהעשירים.

סומים יע, היו תמיד. מה טען ישיהו נגד עכו? לדעתי הבזית, כי העם לא היה כל כך רע כמחואר בשרק א', אבל זעכו של הנביא נגד גילויי השחחה, שוחד, פיוות דין הביא אותו להכללה בלתי צודקת.

שאלני אם אני מאמין ביעוד הנבואי. - עניתי בהן וואי. היעוד נמשך הוא רשם דברי - וחבל שלא מסר לי רשימתו.

- מולה טלמנה חיוס לביה החוליים בבאר שבע ונאמר לה שמצב האפריקני הולך וטוב.

התחלתי לכתוב הרשימה שלשום. ועדיין אני עומד בסוף (1941 חיים הודיע לי: נחום רזיאל מכתבו שלא אבוא לאספה עם נוער בה"א, והוא בא אלי מחר עם חבריו בענין זה.